

Αριθ. Πρωτ. 26034

ΑΘΗΝΑ, 28 Μαρτίου 2013

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΣΑΤΕ

Κύριοι συνάδελφοι,

Ακριβώς πριν ένα χρόνο, από το ίδιο βήμα της Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου μας, τόσο στη δική μου ομιλία, όσο και στις τοποθετήσεις των υπόλοιπων ομιλητών, κυριάρχησε μια φράση: “δεν πάει άλλο”.

Το ίδιο λέγαμε το 2011, το 2010, το 2009 και μερικά χρόνια πριν. Αλλά τελικά ...πάει κι άλλο !

Τις επόμενες ημέρες ολοκληρώνεται η εξαμηνιαία έκθεση του ΣΑΤΕ για την κατάσταση που επικρατεί στον κλάδο των κατασκευών στη χώρα μας και, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που επεξεργαζόμαστε, η εξέλιξη, από κάθε άποψη, είναι δραματική.

Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω επ’ αυτού, καθώς την βιώνουμε όλοι οι παρόντες. Το βέβαιο είναι ότι δεν δείχνουν να την συνεδιητοποιούν διαχρονικά, οι πολιτικές ηγεσίες των αρμοδίων Υπουργείων οι οποίες παρά τις αλλεπάλληλες επισημάνσεις μας κατά τις συναντήσεις μας ή με τα υπομνήματά μας, όχι μόνο παραβλέπουν τη ζοφερή πραγματικότητα του τομέα των κατασκευών, αλλά φροντίζουν να την κάνουν διαρκώς χειρότερη.

Ταυτόχρονα, βέβαια, παραβλέπουν τις αλυσιδωτές και με γεωμετρική πρόοδο αυξανόμενες επιπτώσεις που έχουν τα προβλήματα του κλάδου στο σύνολο της οικονομίας. Προβλήματα απ’ τα οποία απορρέει (σε μεγάλο βαθμό) η δίχως προηγούμενο οικονομική ύφεση - για 6ο συνεχόμενο χρόνο - με τεράστιες κοινωνικές επιπτώσεις, κυρίως λόγω της εκτίναξης της ανεργίας σε ποσοστά που δεν έχουν καταγραφεί ξανά τα τελευταία πενήντα χρόνια !

Το περίεργο είναι ότι οι ίδιοι αρμόδιοι εμφανίζονται να αγωνιούν για τα δημόσια έσοδα, που παρά την αύξηση της φορολογίας και τα έκτακτα -μόνιμα χαράτσια, μειώνονται διαρκώς, αφού παραγνωρίζουν το αυτονόητο: με την οικονομία σε ακινησία, χωρίς τζίρο και παραγωγή πρόσθετου εθνικού προϊόντος, είναι αδύνατον το δημόσιο ταμείο να αυξήσει τα έσοδά του.

Ο κατασκευαστικός τομέας - χρειάζεται να υπενθυμίσουμε το διεθνώς γνωστό και τεκμηριωμένο από τους οικονομολόγους - αποτελεί την “ατμομηχανή” κάθε οικονομίας, ιδιαίτερα σε περιόδους μεγάλων οικονομικών κρίσεων. Ειδικά στη χώρα μας, επί σειρά ετών, υπήρξε η μόνη “ατμομηχανή” της οικονομίας μας. Κι αυτό δεν το λέμε με έπαρση, ούτε θεωρούμε ότι αυτό ήταν και το ορθό. Το αναφέρουμε για ένα και μόνο λόγο: με δεδομένο ότι εναλλακτική λύση δεν υπήρχε και - δυστυχώς - δεν υπάρχει, καταστρέφοντας τις εργοληπτικές εταιρείες, “παγώνοντας” τις κατασκευές, ήταν αναπόδραστο να οδηγηθεί η χώρα στη βαθειά, πολύχρονη και δύσκολα αναστρέψιμη οικονομική ύφεση.

Στην παρούσα φάση, οφείλουν και οφείλουμε όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι χρειαζόμαστε περισσότερο από κάθε άλλη περίοδο τις κατασκευές για να κινηθεί η οικονομία, να σταματήσει ο οικονομικός κατήφορος, να αναστραφεί η ψυχολογία της αγοράς, να περιοριστούν τα οξυμένα προβλήματα της απασχόλησης. Χρειαζόμαστε τις κατασκευές γιατί έχουμε ανάγκη τις υποδομές, το έλλειμμα των οποίων είναι ακόμη εξαιρετικά σημαντικό σ’ αυτό τον τόπο. Και χωρίς υποδομές δεν κτίζεται μέλλον !

Τις χρειαζόμαστε, όμως, γιατί οι κατασκευές - δημόσιες και ιδιωτικές - έχουν, από τη φύση τους, ένα επιπρόσθετο ισχυρό "όπλο" για την οικονομία: την άμεση ανακύκλωση των χρημάτων που διοχετεύονται σ' αυτές και, μάλιστα, σε τεράστιο εύρος της οικονομίας. Έχουν, επίσης, τη δυνατότητα της άμεσης δημιουργίας θέσεων εργασίας σε όλη την κλίμακα των γνώσεων και δεξιοτήτων των απασχολούμενων.

Με δυο λόγια: κάθε ευρώ που επενδύεται στις κατασκευές, λειτουργεί πολλαπλασιαστικά σε όλο το φάσμα της οικονομίας.

Αυτό, το διεθνώς γνωστό, εμφανίζονται να μην το γνωρίζουν οι διαχειριστές της εξουσίας στη χώρα μας.

Προσωπικά δεν πιστεύω στην άγνοιά τους.

Διαχρονικά, ως ΣΑΤΕ, αλλά και οι άλλες εργοληπτικές οργανώσεις, τους έχουμε ενημερώσει εξονυχιστικά και τεκμηριωμένα. Το κάναμε με επιμονή και στο διάστημα του τελευταίου χρόνου.

Στα πεπραγμένα θα αναφερθεί αναλυτικά ο Γενικός Γραμματέας του Συνδέσμου μας, ο Δημήτρης Κωνσταντινίδης, αμέσως μετά. Θα διαπιστώσετε πως και κατά τους τελευταίους 12 μήνες, κυριαρχούν οι επίμονες προσπάθειες να ενημερώσουμε τους καθ' ύλη αρμόδιους για όλες τις πτυχές των προβλημάτων του κλάδου.

Εγώ θα σταθώ σε ορισμένα σημεία, για να τεκμηριώσω τον ισχυρισμό μου ότι δεν πιστεύω στην άγνοια της πολιτικής ηγεσίας, της τωρινής και παλαιότερης.

Τέλος του περασμένου Αυγούστου το προεδρείο του ΣΑΤΕ είχε την πρώτη συνάντηση εργασίας - και όχι εθιμοτυπίας καθώς είχε προηγηθεί συνάντηση και με τον Αναπλ. Υπουργό κ. Καλογιάννη - με εκπρόσωπο της νέας ηγεσίας του Υπουργείου. Ήταν με τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Έργων Στράτο Σιμόπουλο, ο οποίος συμβαίνει να είναι μηχανικός με πολύχρονη επαγγελματική απασχόληση, εμπειρία και πρακτική γνώση των προβλημάτων της κατασκευής. Με άλλα λόγια, συναντηθήκαμε με γνώστη της κατάστασης, για να εισπράξουμε την διαβεβαίωση ότι "θα ασκήσει τα καθήκοντά του με γνώμονα την βελτίωση των συνθηκών άσκησης εργοληπτικής επιχειρηματικότητας, με έμφαση στα μικρά καθημερινά ζητήματα που, ωστόσο, τα θεωρεί αρκετά σημαντικά".

Ως προεδρείο του ΣΑΤΕ θέσαμε όλα τα ζητήματα που έχουν ανακύψει τα τελευταία χρόνια από άστοχους χειρισμούς, ολιγωρίες και λανθασμένες νομοθετήσεις.

Θέσαμε πρωτίστως το θέμα της διαφάνειας, την ανάγκη πλήρους αξιοποίησης του διαδικτύου, ώστε να δημοσιοποιούνται όλα τα στοιχεία των έργων, ώστε να είναι εφικτή η παρακολούθηση σε όλες τις φάσεις τους, τόσο από τις ανά περίπτωση αρχές, όσο και από τους πολίτες.

Ο Γενικός Γραμματέας υπερθεμάτισε, μας ανακοίνωσε ότι εξετάζεται πρόταση για την ανάπτυξη Μητρώου Έργων και Μελετών, στο οποίο θα πρέπει να αναρτώνται όλα τα στοιχεία κάθε έργου, ακόμη και τα σχέδια, υπογραμμίζοντας ότι αυτό ενδεχομένως να μπορεί να γίνει και με κοινοτική χρηματοδότηση.

Επτά μήνες μετά, μια απλή και δόκιμη πρακτική, δεν έχει προωθηθεί, με συνέπεια να αξιοποιείται η επίσκεψη της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε εταιρείες και συνδέσμους, για αναζήτηση στοιχείων, στο πλαίσιο ενός - κατά την άποψή μας - αυτονόητου ελέγχου εκ μέρους της Πολιτείας, για μια νέα και συνολική επίθεση κατά του κλάδου, για δήθεν σκάνδαλα και άλλες ιστορίες, από τους "κακούς εργολάβους" σε βάρος του "καλού κράτους".

Του "καλού κράτους" που κατά συρροή αξιοποιεί το περιβόητο «μικτό σύστημα» για την ενοποίηση άσχετων τεχνικών έργων ενώ παράλληλα διατηρεί και αυξάνει τις απευθείας αναθέσεις (τα γνωστά σαρανταπεντάρια και όχι μόνον) , με σαλαμοποίηση των έργων, ζητήματα που θέσαμε σε εκείνη τη συνάντηση με τον Γενικό Γραμματέα ως εξίσου σημαντικά με τα ζητήματα

διαφάνειας, για να αποσπάσουμε την υπόσχεση ότι όλα αυτά θα αντιμετωπίζονταν κατά προτεραιότητα.

Και όλα αυτά φυσικά και οι δύο προαναφερόμενες μεθοδεύσεις εφαρμόζονται μόνο και μόνο για να κατευθυνθεί η ανάθεση των έργων με κριτήρια πελατειακών σχέσεων.

Για τις απευθείας αναθέσεις και τις προσκλήσεις περιορισμένου αριθμού εργοληπτών υπενθυμίζω ότι “ζουν και βασιλεύουν” ανά την επικράτεια.

Εμμένω στην ίδια εκείνη πρώτη συνάντηση, επειδή μας δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουμε αναλυτικά και να ανταλλάξουμε απόψεις με έναν καλό γνώστη των θεμάτων.

Σταθήκαμε ιδιαίτερα και κατά τρόπο συγκεκριμένο στα σοβαρά προβλήματα που δημιουργήθηκαν στις τεχνικές εταιρείες και τα έργα το προηγούμενο διάστημα, με την ψήφιση μιας σειράς νόμων, στην πραγματικότητα μιας σειράς αποσπασματικών και αυθαίρετων διατάξεων. Ζητήσαμε την άμεση απόσυρσή τους και επειδή είχαμε θετική ανταπόκριση, στείλαμε εντός ολίγων ημερών στο Υπουργείο αναλυτικές και τεκμηριωμένες προτάσεις για κάθε περίπτωση.

Αναφερθήκαμε εκτενώς στα ζητήματα της άμεσης απλοποίησης και προσαρμογής της νομοθεσίας στα Ευρωπαϊκά δεδομένα (FIDIC), της ανάθεσης σημαντικού τμήματος υπηρεσιών επίβλεψης από πιστοποιημένους ιδιωτικούς φορείς, καθώς και της καθιέρωσης συστήματος ανάθεσης των έργων σε δύο διακριτά στάδια, ένα πλαίσιο που θα δημιουργήσει συνθήκες δίκαιου ανταγωνισμού, περιορίζοντας το φαινόμενο των αλόγιστων και υψηλών εκπτώσεων και αποτρέποντας τα συχνά φαινόμενα ενστάσεων, προσφυγών, συμπληρωματικών συμβάσεων κλπ.

Με έμφαση θέσαμε το ζήτημα των τιμολογίων, ζητήσαμε για ακόμη μια φορά την καθιέρωση συστήματος αναλυτικών τιμολογίων και σύγχρονου τρόπου αναθεώρησης των τιμών. Με δυο λόγια, ζητάμε επιμόνως, εδώ και χρόνια, την καθιέρωση και στη χώρα μας ότι ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τίποτα διαφορετικό, τίποτα που να ...βολεύει εμάς.

Θυμίζω ότι με δαπάνες των ΣΑΤΕ, ΣΤΕΑΤ, ΠΕΔΜΗΕΔΕ και ΠΕΣΕΔΕ αλλά και συμφωνία όλου του εργοληπτικού κόσμου, των μελετητών και του ΤΕΕ, έχουμε καταρτίσει πιλοτική εφαρμογή αναλυτικών τιμολογίων – συστήματος αναθεώρησης τιμών, λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και το έχουμε καταθέσει στο υπουργείο, προκειμένου να το προωθήσει, βάζοντας τέρμα στα αυθαίρετα τιμολόγια, που γεννούν πολλά από τα προβλήματα του κλάδου, αλλά και της υλοποίησης των δημόσιων έργων στη χώρα μας. Ένα έργο που ξεπερνά το ζήτημα της υποστελέχωσης των υπηρεσιών, είναι αυτοματοποιημένο και αυτοχρηματοδοτούμενο.

Αναλυτικά μιλήσαμε, ακόμη, για το ζήτημα των εγγυητικών επιστολών, ζητώντας μεταξύ άλλων το αυτονόητο, να θεσπιστεί χρόνος λήξης με βάση το χρονοδιάγραμμα του έργου, την παράλληλη κατάργηση των πρόσθετων εγγυητικών ή έστω την σημαντική μείωσή τους σε περίπτωση διατήρησής τους. Είναι έτσι κι αλλιώς επαχθείς οι όροι τους για τις τεχνικές εταιρείες, επαχθέστερες στις σημερινές συνθήκες λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος. Επιβαρύνουν υπέρμετρα τα έργα, σε τελική ανάλυση, δίχως να διασφαλίζουν επί της ουσίας το κράτος.

Φυσικά, θέσαμε και το ζήτημα της απορρόφησης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ, καθώς είναι τα μόνα, κατά τη γνώμη μας, που μπορούν να βάλουν ξανά εμπρός τις κατασκευές στη χώρα μας και άρα να ωθήσουν ολόκληρη την οικονομία στην έξοδο από την κρίση.

Ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Έργων συμφώνησε σε όλα, με ελάχιστες, επουσιώδεις, διαφοροποιήσεις. Πιστέψαμε ότι επιτέλους κάτι θα γινόταν προς την σωστή κατεύθυνση.

Μια εβδομάδα αργότερα, απευθυνθήκαμε εγγράφως, σε ένα άλλο γνώστη των θεμάτων, στον αναπληρωτή υπουργό του υπουργείου, Σταύρο Καλογιάννη.

Του εκθέσαμε λεπτομερώς τις αποσπασματικές τροποποιήσεις που έγιναν στη νομοθεσία για τα δημόσια έργα με τους νόμους 4070/2012, 4071/2012 και 4072/2012. Διατάξεις που

διαμόρφωσαν, συνολικά, ένα απαράδεκτο καθεστώς σε βάρος των εργοληπτικών επιχειρήσεων και της υλοποίησης των έργων, μέσα από τις οποίες αναδύονται:

- 1) Πρωτοφανής και αδικαιολόγητη ανισομέρεια του συνόλου σχεδόν των ρυθμίσεων σε βάρος του αναδόχου και προς όφελος της Υπηρεσίας ή για να ακριβολογήσω προς όφελος της γραφειοκρατίας και την κωλυσιεργίας .
- 2) Ασάφεια και προχειρότητα στη διατύπωση των περισσότερων διατάξεων.
- 3) Έλλειψη μεταβατικών διατάξεων, γεγονός που έχει δημιουργήσει χάος κατά την εφαρμογή των νόμων.

Του επισημάναμε ιδιαίτερα ότι με τις διατάξεις που εισήχθησαν στο Ν. 4071/2012 επαναφέρθηκε το καθεστώς των απευθείας αναθέσεων για μικρά έργα (αυτά που συνηθιζόταν να αποκαλούνται «δεκαπεντάρια» και «σαρανταπεντάρια»), το οποίο είχε καταργηθεί με το άρθρο 35 του Ν. 4053/2012, δηλαδή λίγες εβδομάδες νωρίτερα!

Και, μάλιστα, η κατάργηση έγινε αναδρομικά, γεγονός απαράδεκτο, καθώς αποτελεί κόλαφο για τη σοβαρότητα του Ελληνικού Κράτους.

Αλλά δεν είναι το μοναδικό απαράδεκτο.

Με την παρ. 5 του άρθρου 326 του Ν.4072/2012 θεσπίσθηκε ένας δραστικότερος περιορισμός του δικαιώματος αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του Δημοσίου. Κατ' ουσία επιβλήθηκε απαγόρευση του δικαιώματος αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του Δημοσίου. Και τούτο, διότι η έκδοση ισόποσης εγγυητικής επιστολής προς την εκτελούμενη απαίτηση, καθιστά οικονομικά δυσβάστακτη έως και αδύνατη τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του Δημοσίου, εγείροντας σοβαρά ζητήματα συνταγματικής τάξης και συμβατότητας της ρύθμισης προς το κοινοτικό δίκαιο.

Τρεις εβδομάδες αργότερα, με άλλο έγγραφο, απευθυνθήκαμε στον υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, τον Κωστή Χατζηδάκη, εκθέτοντας συνοπτικά τα ζητήματα που έχουν ανακύψει και ζητώντας επείγουσα συνάντηση για συζήτησή τους.

Του επισημάναμε ότι τα θέματα που έχουν τεθεί υπόψη του υπουργείου του με παλιότερα έγγραφα (όπως ο εκσυγχρονισμός συστήματος τιμολόγησης δημοσίων έργων και η σύσταση και λειτουργία Παρατηρητηρίου Τιμών Συντελεστών Παραγωγής Τεχνικών Έργων, η “αφύπνιση της ανάπτυξης” με χρηματοδότηση έργων υποδομών) και τα οποία, κατά την γνώμη μας, μπορούν – σε συνδυασμό και με την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου παραγωγής των ΔΕ - να συντελέσουν στην άμεση επίλυση ορισμένων κρίσιμων ζητημάτων για την απεμπλοκή των δημοσίων έργων και την επανεκκίνηση της οικονομίας μέσω της χρηματοδότησης που προσφέρεται από το ΕΣΠΑ, είναι επείγοντα και αφορούν το σύνολο της οικονομίας. Δεν αποτελούν συντεχνιακά αιτήματα.

Ακολούθησαν μια σειρά συναντήσεων και νέων υπομνημάτων με τους αρμόδιους, αλλά αντί να λύνονται προβλήματα, προστέθηκαν και άλλα.

Στις αρχές Δεκεμβρίου, ο αναπληρωτής υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων, Σταύρος Καλογιάννης, μας ζήτησε να εκφράσουμε τις απόψεις μας σε μια σειρά ζητημάτων που θα εντάσσονταν ως διατάξεις σε υπό ψήφιση νομοσχέδιο.

Στις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων :

Η σημαντική μείωση των πρόσθετων εγγυητικών επιστολών

Ο περιορισμός του συστήματος μελέτη – κατασκευή και η κατάργηση του μεικτού συστήματος

Η ρύθμιση του τρόπου πληρωμής της ασφάλτου και άλλα

που σε γενικές γραμμές μετά την ενσωμάτωση μέρους των παρατηρήσεων μας κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Δυστυχώς ούτε αυτή η νομοθετική ρύθμιση έχει ακόμη εγκριθεί από το Κοινοβούλιο.

Αντίθετα πέρασαν χωρίς κανένα διάλογο κατά την διάρκεια της θητείας της παρούσας Κυβέρνησης δύο πολύ άσχημες νομοθετικές ρυθμίσεις:

Η πρώτη καθιερώνει παράβολο 50.000 € προκειμένου να μπορέσει κάποιος να ασκήσει προσφυγή για ασφαλιστικά μέτρα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Ήδη έχουμε προσφύγει και στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη σχετική πρότυπη δίκη στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Η δεύτερη επέτρεψε για δέκα ημέρες στο τέλος του χρόνου την εξόφληση πιστοποιήσεων για έργα του ΕΣΠΑ χωρίς προσκόμιση φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας.

Φαινομενικά άσχετα θέματα, στην πραγματικότητα όμως και τα δύο αναδεικνύουν την «τρικυμία εν κρανίω» που κυριαρχεί στα μυαλά κάποιων που νομοθετούν τις κρίσιμες αυτές ώρες.

Δηλαδή το μόνο σημείο που κατά την γνώμη τους καθυστερούν οι διαδικασίες των έργων είναι η προσφυγή για ασφαλιστικά μέτρα στο ΣΤΕ, διαδικασία που διαρκεί δεκαπέντε εως είκοσι ημέρες σε μέσο χρονικό διάστημα ανάθεσης έργων πάνω από εννέα μήνες .

Προφανώς και για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας η νομοθετική αυτή παρέμβαση έγινε μόνο και μόνο για να προστατευτούν ή ίσως και να απελευθερωθούν οι αυθαιρετούντες δημόσιο υπάλληλοι για να συνεχίσουν το «έργο τους».

Η δε παρέμβαση κατάργησης φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για λόγους «απορρόφησης» μιλάει από μόνη της και δείχνει ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα στην νοοτροπία του Ελληνικού Κράτους.

Συνάδελφοι,

θα αυτοπεριοριστώ σ' αυτά, καθώς νομίζω ότι περιγράφουν με σαφήνεια τις προτεραιότητες που έθεσε ο ΣΑΤΕ, τις προσπάθειες που κατέβαλε συστηματικά, αλλά και τη στάση της Πολιτείας,

Οφείλω να επισημάνω - για άρση τυχόν παρεξηγήσεων - ότι αντίστοιχα υπομνήματα, επιστολές και προφορικές παρεμβάσεις, είχαν γίνει και στους αρμόδιους της προηγούμενης, αλλά και πιο προηγούμενης κυβέρνησης.

Η απάντηση, στην πράξη, ήταν αρνητική, και η κατάσταση στον χώρο των κατασκευών διαρκώς επιδεινούμενη.

Παρόλα αυτά, είμαστε αποφασισμένοι να επιμείνουμε στην κατεύθυνση που έχουμε χαράξει ως Διοικητικό Συμβούλιο.

Ο ΣΑΤΕ, πρέπει να γίνει αντιληπτό από όλους, δεν ζητά την επίλυση ή τακτοποίηση συτεχνιακής αφετηρίας ζητημάτων. Προτείνει και ζητά, επιμόνως, τον εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου, της οργάνωσης λειτουργίας των υπηρεσιών και των πρακτικών που εφαρμόζονται στη χώρα μας σε ότι αφορά την παραγωγή δημόσιων (αλλά και ιδιωτικών) έργων.

Θέλουμε - και το τονίζουμε αυτό - να ισχύει στη χώρα μας ότι ισχύει στα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο.

Σ' αυτή τη φάση, κατά την οποία οι τεχνικές εταιρείες στο σύνολό τους, βιώνουν τραγικές καταστάσεις, εμείς ζητάμε να γίνουν όλα όσα θα απαλλάξουν τον εργοληπτικό κόσμο, αλλά και το κράτος από τη "γκρίζα εικόνα της σκανδαλολογίας". Και το ζητάμε με επίγνωση ότι τίποτα δεν έχουμε να φοβηθούμε ως κλάδος από τη θέσπιση κανόνων που θα διασφαλίζουν τον πλήρη και ανόθευτο ανταγωνισμό.

Είμαστε ανταγωνιστικοί, μπορούμε να εργαζόμαστε προς όφελος της Πολιτείας και των πολιτών, φτάνει οι κανόνες να είναι καθαροί και να εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση.

Θεωρούμε ότι είναι η πλέον κατάλληλη περίοδος για να γίνουν όσα δεν έγιναν επί δεκαετίες ή να αποσυρθούν, οριστικά και αμετάκλητα, στρεβλώσεις τις οποίες οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες δημιούργησαν, εμφορούμενες από πελατειακές πολιτικές αντιλήψεις.

Θέλουμε με την επανεκίνηση των έργων - κι αυτό θα συμβεί, σύντομα ή λίγο αργότερα, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία - να έχουμε ένα πλήρως εκσυγχρονισμένο καθεστώς, ώστε να αξιοποιηθεί κάθε ευρώ που θα δοθεί για τη χρηματοδότηση έργων, ταχύτατα και επωφελώς για το κράτος και τους πολίτες.

Με αυτό ως βασικό στόχο, πιστεύουμε ότι θα επιλυθούν και όλα τα επιμέρους προβλήματα που μαστίζουν επί χρόνια τις κατασκευαστικές εταιρείες.

Θέλουμε ένα απολύτως ευνομούμενο κράτος, ένα οργανωμένο κράτος. Γιατί γνωρίζουμε ότι το "μικρότερο κράτος, μπορεί να σημάνει και καλύτερο κράτος" και έχουμε επίγνωση ότι με "καλύτερο κράτος" θα έχουμε και "καλύτερες επιχειρήσεις".

Σας ευχαριστώ

Γιώργος Βλάχος

Πρόεδρος ΣΑΤΕ